ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-266

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ
28
ΙΟΥΛΙΟΥ 1935

Άν. ἡλίου 5.27'—Δύσις 7.35'
Προχώρου, Νικάρονος, Τίμωνος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 31.4, ἐλ. 19.5.
Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς.
Θάλασσα ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.5.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΛΥΣΙΝ

Μετὰ τὴν ἐκ Λονδίνου ἐπάνοδον τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων οἱ τῆς λεγομένης παλαιοδημοκρατικῆς παρατάξεως ἀνέμενον ἀνακοινώσεις ἐντυπωσιακὰς — συμφώνους πρὸς τὸν μύχιον πόθον των ἴσως καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἰδικῆς των ὑποθέσεως, τῆς ὁποίας τὸ πολιτειακὸν ἀποτελεῖ, κατ' αὐτοὺς, μίαν μικρὰν λεπτομέρειαν. Ἀνέμενον, προφανῶς, νὰ εἴπῃ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ν' ἀναβληθῇ τὸ δημοψήφισμα, ἢ νὰ λάβῃ, ὁπωσδήποτε, εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο στάσιν προσωπικῆς τινος πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία νὰ τὸν ἐξέθετεν εἰς κριτικὴν πολεμικήν. Αἱ προσδοκίαι αὐταὶ δὲν πρόκειται νὰ δικαιωθοῦν. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, κρίνων ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ δημοψήφισμα εἶνε ὑπόθεσις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν ὁποίαν δικαιοῦται νὰ διαχειρισθῇ ὑπευθύνως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν της ἡ κυβέρνησις, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, οὐδεμίαν ἠθέλησε νὰ ἔχῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀναμίξιν προσωπικήν.

Οὕτω, μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης ἀπὸ τὸ Λονδῖνον, ὑπάρχουν, σαφῶς διαπεπιστωμένα, διὰ πάντα συνετὸν καὶ πατριώτην "Ελληνα, ὡρισμένα τινὰ δεδομένα, τὰ ὁποῖα συντελοῦν μεγάλως εἰς μίαν κάθαρσιν τῆς τόσον θολῆς ἀπὸ φήμας κατὰ τὰς παρελθούσας τελευταίας ἡμέρας ἀτμοσφαίρας. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀποκλείει, ἐν πρώτοις, ἀπολύτως οἱανδήποτε ἰδέαν περὶ αἰφνιδιαστικῆς ἐπανόδου του, περὶ «δυναμικῶν», δηλαδή, λύσεων τοῦ πολιτειακοῦ. Περὶ τούτου ὑπάρχει ἀπόλυτος καὶ ἀναμφισβήτητος βεβαιότης. Ὅσοι γνωρίζουν τὸν πατριωτισμόν, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν εὐθυκρισίαν τοῦ βασιλέως Γεωργίου, εἶχον ἀνέκαθεν, ἀκλόνητον δὲ πάντοτε, τὴν πεποίθησιν αὐτήν. Ἀλλ' ἡ κατηγορηματικὴ ἤδη διαπίστωσις τῶν ἀντιλήψεων του τούτων ἦτο ἀναγκαιοτάτη διὰ νὰ κλείσῃ διὰ παντὸς τὸ ἐντυπωσιακὸν ὅσον καὶ ἐκνευριστικώτατον διὰ τὴν ἑλληνικὴν δημοσίαν γνώμην κεφάλαιον τῶν ψιθύρων, τῶν διαδόσεων, τῶν ἐμφαντικῶν ὑπαινιγμῶν, τῆς μυθιστοριογραφίας, τῶν μυστηριωδῶν φωτοβολίδων. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος δὲν εἶνε καθόλου διατεθειμένος νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν σκηνοθέτησιν ἑνὸς τόσον κακῆς ποιότητος ἀναγνώσματος, διότι ἀγαπᾷ πρωτίστως τὴν πατρίδα του καὶ σέβεται πολὺ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Οἴκου του, ὥστε νὰ μὴ δέχεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄλλως, εἰμὴ ὡς παρὰ τοῦ λαοῦ κεκλημένος νόμιμος βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Οὔτε αὐτατὰτατα ὁ βασιλεὺς Γεώργιος περὶ τῆς σημασίας τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον θ' ἀνελάμβανεν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους καλούμενος εἰς τὸν θρόνον του. Τὰ παντοῖα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα δὲν θὰ τοῦ εἶνε καθόλου ἄγνωστα ἢ ἀδιάφορα. Καὶ ὅταν σκέπτεται περὶ τῆς ἐπιλύσεώς των, δὲν ὑπολογίζει καθόλου τὴν ἐπάνοδόν του — δὲν ἀναζητεῖ, δηλαδή, λύσεις διευκολυνούσας τὴν ἐπάνοδόν του. Πεπεισμένος βαθύτατα περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς συνταγματικῆς βασιλευομένης δημοκρατίας διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ δικαιώσῃ τὴν πεποίθησίν του ταύτην ἔργῳ, ὅταν ὄχι μία πολιτικὴ παράταξις, ἀλλ' ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος τὸν καλέσῃ διὰ νὰ βασιλεύσῃ. Καὶ πιστεύει ἀκόμη ὅτι μία τοιαύτη ἐκδήλωσις τῆς θελήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρέπει νὰ προέλθῃ ἀπὸ ἓν δημοψήφισμα τοιοῦτον, ὥστε κανεὶς ἀντίπαλος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας νὰ μὴν ἠμπορῇ ἐντίμως ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν γνησιότητά του.

Ὅλ' αὐτὰ εἶνε λίαν σαφῆ, πάρα πολὺ θετικά, ἐξόχως διαφωτιστικὰ περὶ τῆς πατριωτικῆς καὶ βασιλικῆς ὀντως στάσεως, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐννοεῖ νὰ τηρήσῃ καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Οὔτως ὁ περαιτέρω χειρισμὸς τοῦ ζητήματος ἀνήκει — ὡς ἄλλως τε ἀνέκαθεν ἀνῆκεν — εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία βεβαίως δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ καταναίσῃ τὰς σχετικὰς εὐθύνας της μεθ' οἱουδήποτε ἄλλου. Οἱ τυχὸν ἐνυπνιασθέντες «δυναμικὰς» λύσεις, ἀντιθέτους πρὸς ὅσα ἡ κυβέρνησις διέγραψε καὶ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐπεκύρωσε, διὰ τὸν τρόπον τῆς λύσεως τοῦ πολιτειακοῦ, ἠμποροῦν, ἐὰν εἶνε σώφρονες, ν' ἀφυπνισθοῦν εἰς τὴν πραγματικότητα. Τὸ δημοψήφισμα θὰ εἶνε ὁ μόνος τρόπος ὁριστικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς μορφῆς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτεύματος.

Τὴν γνώμην μας περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐπισπεύσεως τοῦ δημοψηφίσματος, τὴν ἐτονίσαμεν ἐπιμόνως κατ' αὐτὰς καὶ δὲν πρόκειται σήμερον νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ διατὶ πρέπει τοῦτο νὰ ἐπιταχυνθῇ. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν εἶνε ἄσκοπον νὰ ἐπαναλαμβάνεται, εἶνε ὅτι τὸ δημοψήφισμα θὰ εἶνε — διότι πρέπει νὰ εἶνε — ἀπολύτως τίμιον καὶ ἐλεύθερον, διότι ἐξ αὐτοῦ προσδοκᾶται ἡ ὁριστικὴ ἐσωτερικὴ γαλήνευσις, αὐτὴ δὲ θὰ ἐπιτευχθῇ ὅταν κανεὶς δὲν θὰ δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ γνήσιον τῆς μελλούσης νὰ προκύψῃ λαϊκῆς ἐτυμηγορίας. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐλευθέρα αὐτὴ ἐτυμηγορία θὰ ἀποβῇ, μὲ στερεωτάτην πλειονοψηφίαν, ὑπὲρ τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας. Οἱ φρονοῦντες ὅτι τὸ πολίτευμα τοῦτο εἶνε τὸ καταλληλότερον διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὸ μᾶλλον ἐξυπηρετικὸν τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν, ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαφωτίσουν ἐπὶ τούτου τὸν λαόν, τὴν μερίδα ἐκείνην τοῦ λαοῦ, πρὸ πάντων, ἡ ὁποία εἰλικρινῶς πιστεύσασα εἰς τὴν δημοκρατίαν, ἐδοκίμασε πικρὰς ἀπογοητεύσεις ἐκ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὕτη ἠσκήθη εἰς τὸν τόπον μας καὶ τείνουν νὰ κατασταλάξουν εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα, προκειμένου νὰ ἐκφέρουν γνώμην κατὰ τὸ δημοψήφισμα. Ἡ πατριωτικὴ καὶ σώφρων στάσις τοῦ βασιλέως Γεωργίου ὁμιλεῖ ἤδη ἀφ' ἑαυτῆς.

Τὰ Ἰταλοαιθιοπικὰ

Ἐντατικαὶ ζυμώσεις πρὸς ἀποτροπὴν ἑνόπλου ρήξεως

Αἰθρία ἐν ὄψει

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἡ Πέμπτην συνέρχεται εἰς τὴν Γενεύην τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. διὰ νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῆς ἰταλοαιθιοπικῆς διαφορᾶς. Ἀντικείμενον τῶν συζητήσεων τοῦ Συμβουλίου θὰ εἶνε ἡ ἐξεύρεσις συμβιβαστικῆς λύσεως μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ πολέμου. Ὡς γνωστόν, τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε., κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ παρελθόντος Μαΐου, εἶχε πάλιν ἐπιληφθῆ τοῦ ζητήματος, κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἀβησσυνίας καὶ πρὸς μεγάλην δυσφορίαν τῆς Ἰταλίας, εἶχε δὲ ἀποφασίσει τὴν σύστασιν ἰταλοαιθιοπικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διεξαγωγὴν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων καὶ ἐξεύρεσιν λύσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ δὲν θὰ κατέληγεν εἰς ἀποτέλεσμα, τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. θὰ συνήρχετο καὶ πάλιν μέχρι τέλους Ἰουλίου διὰ νὰ ὁρίσῃ ἐπιδιαιτητὴν καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς συμφώνως πρὸς τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ συμφώνου τῆς Κ. Τ. Ε.

Δυστυχῶς, ἡ ἰταλοαιθιοπικὴ ἐπιτροπὴ δὲν κατώρθωσε νὰ κάμῃ πλείονας τῶν 2—3 συνεδριάσεων, ὅτε κατέστη προφανὲς ὅτι ἡ συνέχισις τῶν ἐργασιῶν της καθίστατο ἀδύνατος. Τοιουτοτρόπως ἡ σύγκλησις ἐκ νέου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. καθίστατο ἀναπόφευκτος.

Ἀλλ' ἂν ἡ σύγκλησις καθίστατο οὕτω ἀναπόφευκτος, ἐνεφανίζετο συγχρόνως καὶ ἐξαιρετικῶς δυσχερής. Διότι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ τοῦ Μαΐου χρονικὸν διάστημα αἱ σχέσεις τῶν δύο χωρῶν ὠξύνθησαν σημαντικῶς, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Μουσσολίνι ρητῶς ἐδήλωσεν εἰς λόγους του, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἠνείχετο ἀπόφασιν μὴ ἱκανοποιοῦσαν πλήρως τὰς ἰταλικὰς ἐπιδιώξεις εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν. Ἡ Κ. Τ. Ε. ἑπομένως εὑρέθη μεταξὺ τοῦ βιλήματος νὰ καταρρακώσῃ τὸ κῦρος της ὑποβοηθοῦσα τὰς κατακτητικὰς βλέψεις τῆς Ἰταλίας ἢ νὰ ταχθῇ ἀντιμέτωπος τῆς ὑπερασπιζούσης τὴν Αἰθιοπίαν, ὁπότε τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἰταλίας ἐκ Γενεύης, θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ θεσμοῦ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μίαν τῶν ἰσχυροτέρων ἐλπίδων τῆς εἰρήνης.

Οἱ λόγοι αὐτοὶ κατέστησαν ἐπιβεβλημένην τὴν πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου διεξαγωγὴν διαπραγματεύσεων πρὸς ἐξεύρεσιν μιᾶς λύσεως, διὰ τῆς ὁποίας κυρίως θὰ διετηρεῖτο τὸ κῦρος καὶ ἡ ὕπαρξις αὐτῆς ταύτης τῆς Κ. Τ. Ε., ἐνῷ συγχρόνως θὰ ἀπεφεύγετο ἡ ἔνοπλος ρῆξις εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν. Τὴν πρωτοβουλίαν τῶν διαπραγματεύσεων αὐτῶν ἀνέλαβε πρῶτος ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας κ. Ἀβενόλ ἐπισκεφθεὶς τοὺς Παρισίους καὶ τὸ Λονδῖνον. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ πρώτη προσπάθεια ἀπέβη ἄκαρπος.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΗΡΕΥΝΑ ΜΑΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΝ
ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙΟΝ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ-ΖΑΓΚΡΕΜΠ
ΣΕΡΒΟΙ-ΚΡΟΑΤΑΙ

Εἶνε τόσον πολὺ λοιπὸν ἐρεθισμένα τὰ πράγματα εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, ὥστε νὰ γίνεται καὶ πάλιν λόγος περὶ χωριστικοῦ κινήματος τῶν Κροατῶν; Ἔφθασεν ἐκ νέου ἡ ἐσωτερικὴ κρίσις εἰς ἕνα τέτοιο σημεῖον, ὥστε ἡ μὲν παλαιὰ μορφὴ τῆς ἑνότητος νὰ ἔχῃ χαλαρωθῇ, νὰ μὴν ὑπάρχῃ δὲ καμμιὰ νέα ποὺ νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ συνθέσῃ αὐτὰς τὰς διαλύσεις καὶ νὰ πλέξῃ κάτι τὸ νέον ἀπὸ τὸ μωαϊκὸν τῶν ἀντιθέσεων; Μία σωστὴ ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα πρέπει νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ πράγματα, ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῆς ἀναπτυσσομένης ἐσωτερικῆς πολιτικῆς κρίσεως.

Ἡ κρίσις αὐτὴ ὑπῆρχε καὶ πρίν. Ἀνελύθη μάλιστα καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» πέρυσι τὸν Ὀκτώβριον, τότε μὲ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βασιλέως. Ἐλέχθη τότε ὅτι οἱ ἀνταγωνισμοὶ Σέρβων καὶ Κροατῶν εἶνε εἰς τὴν βάσιν τους ἀνταγωνισμοὶ κυριαρχίας, οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἐντὸς τῆς Γιουγκοσλαυΐας. Ὅτι αἱ ἀντιθέσεις Βελιγραδίου καὶ Ζάγκρεμπ δὲν εἶνε ἀντιθέσεις θρησκευτικαὶ μόνον ἢ πολιτισμοῦ, εἶνε καὶ ἀντιθέσεις ἐθνικαί, ἀφοῦ εἰς τὸ χωρικὸν κίνημα τοῦ Ράδιτς προσετέθησαν καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀστικὰ καὶ διανοούμενα στοιχεῖα ποὺ καλλιεργοῦν ὡς δόγμα τὸ ἀδιαίρετον τοῦ κροατικοῦ ἔθνους, ἐντὸς μιᾶς διαιρετῆς ὁλότητος. Καὶ ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξουσία παρέμενεν εἰς τὰ χέρια τοῦ παλαιοσερβικοῦ στοιχείου, ἐξεμηδενίζετο ἡ δυνατότης μιᾶς ἐσωτερικῆς συμφιλιώσεως. Ἀνεφέρθη, τέλος, ὅτι ἡ βασιλικὴ δικτατορία, παρὰ τὴν πενταετῆ προσπάθειάν της, δὲν ἐπέτυχε τὸ ποθούμενον.

Μὲ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαΐου καινεῖς πιὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἁρνηθῇ καὶ τὴν φύσιν τῶν ἐσωτερικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ τὴν ἔκτασίν των. Ὁλόκληρος ἡ Γιουγκοσλαυΐα εὑρέθη νὰ κρατῆται εἰς ἕνα πόδι. Τὸ ἀνεγνώρισε καὶ ὁ ἴδιος ὁ σημερινὸς πρωθυπουργός της, ὁ κ. Στογιαντίνοβιτς. Κατὰ τὴν συνομιλίαν ποὺ εἴχαμεν, δὲν ἠρνήθη νὰ παραδεχθῇ ὅτι αἱ ψῆφοι τοῦ κ. Γιέφιτς ἦσαν ὅλαι σχεδὸν ψῆφοι ὀρθοδόξων τῆς παλαιᾶς Σερβίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ μεγάλη γειτονικὴ χώρα, ὕστερα ἀπὸ μίαν μακρὰν περίοδον δικτατορίας, ποὺ εἶχεν ὡς ἀφετηρίαν της τὴν δολοφονίαν τοῦ Ράδιτς καὶ οὐσιαστικὸν τέρμα της τὴν δολοφονίαν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ἐστάθη ἐμπρὸς εἰς τὸ ἴδιον πρόβλημα, τὸ πρόβλημα τῆς ἐσωτερικῆς της ἑνότητος.

Ὁ κύκλος συνεπληρώθη. Ἀπὸ τὸ δημοκρατικὸν κοινοβούλιον, ἡ χώρα ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀνοικτὴν δικτατορίαν καὶ τώρα εὑρίσκεται ἐκ νέου εἰς τὸ κοινοβούλιον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ σημερινὸν κοινοβούλιον εἶνε προϊὸν τῆς δικτατορίας, δηλαδὴ προϊὸν ἐκλογῶν μιᾶς κυβερνήσεως ποὺ εἶχε συνυφάνει τὴν τύχην της μὲ τὴν δικτατορίαν. Δὲν εἶνε κοινοβούλιον δημοκρατικόν. Διὰ νὰ γίνῃ πρέπει νὰ προκηρυχθοῦν νέαι ἐκλογαί. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις δξύνεται, τὸ ζήτημα τῶν νέων ἐκλογῶν ἀφίνεται ἀπὸς εἰς τὸ μέλλον καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ παρεμβληθῇ μιὰ νέα δικτατορία, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιθυμῇ ὁ κ. Στογιαντίνοβιτς καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ ὁ κ. Μάτσεκ.

Ὥστε ἂν καὶ ἡ χώρα φαίνεται ὅτι εἰσῆλθεν εἰς κοινοβουλευτικὴν ζωήν, οὐσιαστικὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ κατῶφλι μιᾶς νέας δικτατορίας. Τὸ τέρμα τοῦ ἀρχικοῦ κύκλου γίνεται καὶ ἀρχὴ ἑνὸς νέου. Τὸ μυστήριον Γιέφιτς ἀποσαφηνίζεται θαυμαίως. Ἐπῆρε τὰς ἐκλογὰς μὲ ἕνα ἐκλογικὸν σύστημα ποὺ τὸ ἀποδοκιμάζουν ὅλοι, μὲ διοικητικὰ μέτρα ποὺ τὰ κατεδίκασαν καὶ αὐτοὶ οἱ ὀπαδοί του. Τὰς ἐκέρδισεν ὅμως. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν, ἔχασε τὴν ἐξουσίαν καὶ τοὺς ὁπαδούς του καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Πῶς συνέβη ὥστε τὸ κόμμα ποὺ ἐκέρδισε τὰς ἐκλογάς, νὰ χάσῃ τὴν κυβέρνησιν;

Ἐρωτηματικὰ ὅπως αὐτὸ τοῦ κ. Γιέφιτς καὶ ὅπως τὸ γενικώτερον τῆς δικτατορίας καὶ τοῦ κοινοβουλίου καὶ ὅπως τὸ πολὺ γενικώτερον, δηλαδὴ τὸ κροατικόν, ποὺ σχετίζεται καὶ μὲ τὴν μορφὴν καὶ μὲ τὴν ὑπόστασιν ἀκόμη τοῦ κράτους τῶν Γιουγκοσλαύων, περνοῦν ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὸ μυαλὸ ἑνὸς δημοσιογράφου, ποὺ ἐπισκέπτεται τὴν Γιουγκοσλαυΐαν καὶ τὸν πιέζουν ἀκόμη ἀπάντησιν. Διότι βέβαια τί ἄλλο θὰ τὸν ἀπασχολήσῃ περισσότερον ἀπὸ τὸ πολιτικὸν ζήτημα; Ξεύρει ὁ ἴδιος ὅτι τὸ κοινὸν καὶ πρὸ παντὸς τὸ ἑλληνικόν, τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἐκλογῶν καὶ βλέπει νὰ διαδραματίζεται εἰς τὴν γειτονικὴν χώραν ἕνας σκληρὸς ἀγών, ποὺ ἡ τραχύτης τῶν κατοίκων της τὸν κάμνει σκληρότερον. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴν ἐρευνήσῃ τὴν οὐσίαν τῆς κρίσεως, ὥστε νὰ δώσῃ μίαν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ μεγάλα ἐρωτήματα;

Σερβίδες τῆς ὑπαίθρου

Ἀπὸ τοῦ Μαΐου καὶ μετέπειτα ἡ Γιουγκοσλαυΐα δὲν εἶνε καὶ τόσον κυρία τῆς ἐσωτερικῆς της ζωῆς. Αἱ πρωτοφανεῖς εἰς βιαιότητα καὶ αὐθαιρεσίαν ἐκλογαί, ποὺ ἔγιναν χωρὶς μυστικὴν ψηφοφορίαν, ἐγέννησαν μίαν τοιαύτην ἀνωμαλίαν, ὥστε ἂν δὲν παρενεβάλλετο ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς, θὰ ἐδημιουργεῖτο ἕνα πραγματικὸν ἀδιέξοδον. Ὄχι μόνον τὸ πνεῦμα τῆς δικτατορίας, συνυφασμένον μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἠλθεν εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸ κοινὸν αἴσθημα, ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτική της. Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ πέραν τοῦ Βελιγραδίου χώρα ἀπεδοκίμασεν ἀνεπιφυλάκτως τὸ περίφημον Ἐθνικὸν κόμμα ποὺ ἐνεσάρκωνε τὴν δικτατορίαν. Ἂν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψει τὸ γεγονός, ὅτι τὰ τρία τέταρτα σχεδὸν τῶν βουλευτῶν τοῦ κόμματος αὐτοῦ ἔσπευσαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς τάξεις του καὶ νὰ ταχθοῦν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς, τότε πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ὅτι, ὄχι μόνον αἱ νέαι χῶραι, ἀλλὰ καὶ ἡ Παλαιὰ Σερβία, ἐστάθησαν ἐχθρικαὶ πρὸς τὸ σύστημα τῆς δικτατορίας.

Ἀλλά, ἐφ' ὅσον αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Μαΐου ἐνηργήθησαν κατὰ τρόπον δικτατορικὸν καὶ δὲν ἀνεγνωρίσθη ἡ εἰς αὐτὰς νόμιμος συμμετοχὴ τῶν κομμάτων ποὺ διέλυσεν ἡ δικτατορία, τὸ ἀποτέλεσμά των, κριτικὸν μὲν εἰς τὰς κομματικὰς ἀναλογίας καὶ τὰς μεταξὺ τῶν κομμάτων σχέσεις, ἦτο ἔνας πραγματικὸς κυκεών. Πολλοὶ βουλευταὶ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ μὴ θέλοντες νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὴν κροατικὴν λίσταν, κατῆλθον ὡς ὑποψήφιοι κυβερνητικοί. Ἄλλοι δὲν ἔλαβαν διόλου μέρος, ἀφοῦ τὸ κόμμα των δὲν ἀνεγνωρίζετο καὶ ἄλλοι, ἀρχηγοὶ παλαιῶν κομμάτων, ἀπέτυχαν, ἀν καὶ εἶνε φανερὸν ὅτι εἶχαν τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ λαοῦ τῆς περιφερείας, ὅπου ἔθεσαν ὑποψηφιότητα. Τὸ καταστάλλαγμα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας, ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ Βουλή, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ πλειονότης τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν ἦσαν ἀντικυβερνητικοὶ καὶ τὸ ἀπέδειξαν, ἡ δὲ μειοψηφία περισσότερον δυνατὴ ἀφ' ὅ,τι ἀριθμητικῶς παριστάνετο εἰς τὴν Βουλήν. Αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἀπεδείχθη μὲ τὴν παρέμβασιν τῆς ἀντιβασιλείας, ἡ ὁποία χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει της τὴν τυπικὴν σύνθεσιν τῆς Βουλῆς, ἔδωσε τὴν προτίμησίν της εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς.

Ἀλλὰ τὸ πραγματικὸν κριτήριον τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν δὲν εἶνε αἱ ἀριθμητικαὶ σχέσεις, αἱ σχέσεις ποσότητος τῶν κομμάτων, εἶνε αἱ σχέσεις Βελιγραδίου καὶ Ζάγκρεμπ, Σέρβων καὶ Κροατῶν. Αὐταὶ καθορίζουν εἰς τὸ βάθος τὴν πορείαν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων καὶ αὐταὶ μᾶς ἐξηγοῦν πῶς εὑρέθη καὶ διατί ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Στογιαντίνοβιτς, ἐν συνασπισμῷ μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Μουσουλμάνων τῆς Βοσνίας κ. Σπάχο καὶ τῆς Σλοβενίας κ. Κορόσετς. Προτοῦ τὰς κρίνωμεν ἡμεῖς ὡς ξένοι παρατηρηταί, θὰ ἀφήσωμεν νὰ τὰς κρίνουν οἱ ἴδιοι, ἀρχηγοὶ κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ὑπεύθυνοι. Αὐτοὶ πρῶτοι πρέπει νὰ μᾶς εἴπουν πῶς βλέπουν τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς χώρας των καὶ τί προβλέψεις ἔχουν διὰ τὸ μέλλον της: Ὁ κ. Στογιαντίνοβιτς, ὄχι μόνον ὡς πρωθυπουργός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀρχηγὸς συγκροτήματος, ἀκόμη δὲ καὶ ὡς πραγματικὸς ἡγέτης τοῦ παλαιοῦ κόμματος τοῦ Πάσιτς. Καὶ ὁ κ. Μάτσεκ, ὡς χαρακτηριστικὸς ἐκπρόσωπος ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ τσῦ κροατικοῦ καὶ κυριώτερος ἀντιπολιτευτικὸς ἀρχηγός, ποὺ συνεκέντρωσε 1.100.000 ψήφων, παρὰ τὰς αὐθαιρεσίας καὶ τὰς πιέσεις.

Ο ΒΟΡΕΙΟΣ

Τέχνη καὶ ζωή

Τὸ γυμνόν, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ αἰσθητικὴ

Ἐν ἄλυτον ζήτημα

Εἰς τὴν «Βαγδάτην», ἐν ἀπὸ τὰ νυκτερινὰ κέντρα τοῦ Παρισιοῦ, χορεύει ἡ Ἀμερικανὶς χορεύτρια Γουῶρνερ. Ἡ χορεύτρια εἶνε ὡραία, ἔχει σῶμα εὔπλαστον καὶ ἡ «Βαγδάτη» εἶνε πάντοτε γεμάτη ἀπὸ κόσμον. Ἀλλ' ὁ κόσμος ποὺ συχνάζει τώρα εἰς τὰ νυκτερινὰ κέντρα τοῦ Παρισιοῦ, δὲν εἶνε ὁ ἴδιος κόσμος τῶν γλεντζέδων τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς, τῶν πάσης προελεύσεως ἑκατομμυριούχων, οἱ ὁποῖοι ἐπετοῦσαν τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ ἐνόμιζαν ὅτι ἡ σπατάλη εἶνε τὸ πρῶτον στοιχεῖον παντὸς γλεντιοῦ. Ὁ κόσμος τῆς «Βαγδάτης» ἀποτελεῖται συνήθως ἀπὸ παρισινοὺς ἀστοὺς μέσης οἰκονομικῆς καταστάσεως, οἱ ὁποῖοι ἀποφασίζουν νὰ διασκεδάσουν ὀλίγον τὸ Σαββατόβραδο, ἀλλὰ χωρὶς μεγάλα ἔξοδα καὶ χωρὶς πολλὴν φασαρίαν. Ἕνα γλέντι φρόνιμον, νοικοκυρίστικον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς συνέχειαν ἕνα ἥσυχον ὕπνον, εἰς τὴν τακτικὴν του ὥραν. Ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ἐνθουσιάζει ἐννοεῖται καθόλου τοὺς διευθυντὰς τῶν νυκτερινῶν κέντρων. Ἀλλ' ἡ μόδα δὲν ἀνέχεται τώρα ὑπερβολάς, ξένοι δὲν ὑπάρχουν πλέον παρὰ ἐλάχιστοι εἰς τὸ Παρίσι καὶ οἱ ἐντόπιοι, σύμφωνα μὲ τὰς ἀντιλήψεις ποὺ κυριαρχοῦν εἰς τὴν πληκτικὴν αὐτὴν ἐποχήν, ἀξιοῦν νὰ ἐπικρατῇ ἀπόλυτος κοσμιότης εἰς τὰ νυκτερινὰ κέντρα.

Ἀλλ'

Θεάματα

(Ἀναγγέλλονται καὶ ἐπαναλαμβάνονται)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Οἱ Ἄποικοι τῆς Ἀθήνας. Ἐκδρομὴ εἰς Ἐλευσῖνα. Ἀνάμνησις Ἀλκιβιάδη. «Ἡ ἐπὶ τὸν ὁ πορφυρᾶς».

ΑΝΤΙΟΥΚ (Πανεπιστήμιο). «Δακτυλογράφος χωρὶς μηχανή».

ΑΥΛΑΙΑ. «Ἀκολουθοῦμε μιὰ νέαν σκηνή».

ΑΛΚΥΟΝΙΣ (Ἀττικὴ). Τὸν πρόγραμμα.

ΑΡΣΙΣ - ΑΘΗΝΑΙ (Πατησίων). (Διακοπὴ Παρασκ. Κατσουλῆ. «Εἰρήνη καὶ ἐ"Η γυναῖκα τῆς ζέρας»).

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἀκολουθοῦμε μιὰ νέαν σκηνή».

Ἐντατικαὶ ζυμώσεις πρὸς ἀποτροπὴν ἑνὸς πλου ρήξεως

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Συμπράττει κατὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐν νέᾳ συγκλήτῳ τῆς Ἰνδιανοπόλεως ἐπιτυχὴς ἐπὶ τοῦ ἀπεσιοδίου τῆς ὑλικῆς ἀνάγκης ἐπὶ τῶν ἀνέργων διὰ δύο ἐτῶν εἰς τὴν κατάστασιν. Διὸ ἐπιτυγχάνει ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Προέδρου Ρούσβελτ εἰς διευρύνσεις ὁμάδος ἐπὶ τὸ εὐνοϊκώτερον τοῦ Συμβουλίου κατέστη ἐφικτὴ ἡ ἐπιτυχία.

Τοῦτο ἐνῷ διαδέχεται πρὸς τὴν πράγματι κρίσιμον ταύτην στιγμὴν, χρονίαν τὴν ἐνεργοποίησιν τῶν ἔνεκα μετέσχεσεν ἐτῶν εἰς τὴν Κ. Γερουσίαν ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου. Τὴν ἀποδοξίαν των ἐπεσπεύσθη ἐπειγμένως ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἑπτὰ ἐπὶ τοῦ ἀντιπρόσωπου Ἀλαμπάμα Μπλάκ, ἥτις ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐπιβολὴν ὁπωσδήποτε ἐπιτελεσμάτων πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνδίκου ἐπιτυχίας τοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξε ἀνάγκη ἐπιτεύξεως ἐπιτελεσμάτων ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Συμβουλίου. Ἀλλὰ κινούμενον καὶ ἐπιτυχὲς ἐπιτελεσμάτων ἐπὶ τοῦ ἀντιλόγου ἐπιτυχίαν πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνδίκου ἐπιτυχίας τοῦ Συμβουλίου ἀνάγκη ἐπιτυχίας ἐπὶ τοῦ ἀντιλόγου

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΑΙ ΕΝΑΠΟΜΕΝΟΥΣΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΤΗΣ "ΟΥΜΑΝΙΤΕ,, ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι αἱ ἀσθενεῖς ἐλπίδες περὶ ἑνὸς φιλειρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῆς Ἰταλο—ἀβησσυνιακῆς διενέξεως, αἵτινες εὑρίσκον ἀπήχησιν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ γαλλικοῦ Τύπου, ἐξητιμάσθησαν πλήρως κατόπιν τῆς λήψεως τῆς νέας ἰταλικῆς διακοινώσεως, δι' ἧς ζητεῖται ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Ὡάλουάλ. Ταὐτοχρόνως ἡ Ἰταλία καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας ὅπως δημιουργήσῃ προστριβὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν Ἀβησσυνίαν, ἀμβλύνουσα οὕτω τὴν ἀντίστασιν τῆς χώρας καὶ καθιστῶσα δυνατὴν τὴν προέλασιν τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ. "Αν καὶ ἡ νίκη τῆς Ἰταλίας δὲν θὰ εἶνε δυνατὴ εἰμὴ κατόπιν μεγάλων θυσιῶν, ἐν τοσούτῳ ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κομμουνιστικὴ ἐφημερὶς «Οὐμανιτὲ» εἰς τὸ σημερινὸν αὐτῆς φύλλον κατηγορεῖ τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ὅτι ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐρωτᾷ πόσα ἑκατομμύρια ἐδάνεισε μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας τὴν Ἰταλίαν καὶ κατὰ πόσον εἶνε ἀληθὲς ὅτι διεξάγονται ἤδη διαπραγματεύσεις ἐν Παρισίοις μὲ τὸν σκοπὸν τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἰταλίαν νέου δανείου τεσσάρων δισεκατομμυρίων φράγκων. «Τὸ ποσὸν τοῦτο—ἐπάγεται ἡ ἐφημερὶς—θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία θὰ παραχωρήσῃ πρὸς τὴν Ἰταλίαν».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης ὅτι, παρὰ τὴν σκοτεινότητα τῆς καταστάσεως, καὶ τὰς οὐχὶ εὐνοϊκὰς πληροφορίας ἐκ Ρώμης καὶ Ἀντὶς Ἀμπέμπα, οἱ κύκλοι τῆς Γενεύης, ἰδίᾳ οἱ γαλλικοί, ἐλπίζουν ὅτι ἡ σοβαρὰ ῥῆξις κατὰ τὴν ἐπικειμένην σύνοδον τοῦ Συμβουλίου θὰ ἀποσοβηθῇ καὶ ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν ν' ἀναβληθῇ ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις μέχρι τοῦ τέλους Αὐγούστου.

Γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ Συμβουλίου θὰ περιστραφῇ κυρίως ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας διαδικασίας πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς. Ἡ Ἀβησσυνία, ἐνισχυομένη φαίνεται καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας, ἐπιζητεῖ ριζικὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, ἐνῷ ἡ Ἰταλία ἐπιμένει ὅπως ἡ συζήτησις περιορισθῇ εἰς ὡρισμένα σημεῖα. Οἱ κύκλοι τῆς Γενεύης πιστεύουν ὅτι ἡ διπλωματικὴ δεξιότης τοῦ κ. Λαβὰλ θὰ κατορθώσῃ νὰ ἄρῃ τὰς δυσχερείας.

Ἐπὶ πλέον, προβλέπεται ὅτι ὁ κ. Ἔντεν κατὰ τὸ ταξιδιόν του εἰς Γενεύην θὰ σταματήσῃ εἰς Παρίσιους, ὥστε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ ἐπιτευχθῇ κοινὴ ἀγγλο—γαλλικὴ ἐνέργεια.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Κ. Τ. Ε. ἐν Γενεύῃ ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν γενομένην πρὸς αὐτὴν πρόσκλησιν καθότι ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀντὶς Ἀμπέμπα δὲν ἀπήντησεν εἰσέτι εἰς τὰς ἀνακοινώσεις τὰς γενομένας πρὸς αὐτήν, διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐδήλου ὅτι εἶνε ἑτοίμη νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὕτη θὰ ἠσχολεῖτο μὲ μόνον τὸ ζήτημα τῆς Ὡάλουάλ.

«"Αν ἡ Ἀβησσυνία — ἐξακολουθεῖ ἡ ἰταλικὴ ἀνακοίνωσις — δεχθῇ τὴν πρότασιν αὐτήν, ἡ Ἰταλία θὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. ἐπὶ τῷ ὄρῳ ὅτι τοῦτο θὰ ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς. "Αν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. θὰ ἤθελον νὰ ἐπιληφθοῦν ἑτέρου θέματος, ἡ Ἰταλία ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πᾶν δικαίωμα διὰ τὴν περαιτέρω στάσιν της».

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΫΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ προέβη εἰς τὴν κάτωθι δήλωσιν πρὸς δημοσιογράφους:

«Ἀπόκειται εἰς τὴν Κ. Τ. Ε. νὰ εἴπῃ ἂν ἕν μέλος αὐτῆς ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ θίξῃ καταφώρως τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα ἑτέρου μέλους, νὰ ἀπειλήσῃ τὰ κυριαρχικὰ του δικαιώματα, τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἔνοπλον βίαν ὡς εἰς ὄργανον πολιτικῆς κατακτήσεως. Δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ πιστεύσωμεν καὶ ἀναμένωμεν μετ' ἐμπιστοσύνης τὴν ἀπόφασίν της».

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μιλάνου ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας «ἐφανίζεται ὡς προστάτης τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν», δημοσιεύει ἄρθρον εἰς τὸ «Πόπολο Ντ' Ἰτάλια», διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτίθεται σφοδρῶς κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενεύης, ὁ ὁποῖος — λέγει — «εὑρίσκεται εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, διότι δὲν ἠκουσε τὰς συμβουλὰς τῆς Ἰταλίας περὶ μεταρρυθμίσεώς του». Κατὰ τὸν κ. Μουσσολίνι, ἡ Ἰταλία ἐπρότεινε μεταρρυθμίσεις, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας θὰ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν αἱ ἀνάγκαι τῶν νέων κρατῶν καὶ θ' ἀντικαθίστατο ἐν Γενεύῃ ἡ ἱεραρχία τοῦ πλούτου καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ διὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν ὑγιῶν ἐθνῶν. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου του ὁ κ. Μουσσολίνι παρατηρεῖ ὅτι «κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον διατηρεῖται ἀκόμη ἡ δουλεία ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς μέλους τῆς Κ.Τ.Ε. ἐγείρει τὸ ἀνάστημά του ἐναντι ἑνὸς ἔθνους ὅπως ἡ Ἰταλία, ἔρχεται δηλαδὴ ἀντιμέτωπον πρὸς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ ἰταλικὸν ἔθνος σπεύδει ὑπὸ τὰς σημαίας, διὰ νὰ δώσῃ ὁριστικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν βαρβαρότητα.»

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. (Τηλεγραφικῶς). — Οἱ σημερινοὶ «Τάϊμς» ἀφιερώνουν μακρὸν ἄρθρον εἰς τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἐναντι τῆς Ἰταλίας καὶ Αἰθιοπίας, εἰς ἣν περίπτωσιν ἤρχιζεν ὁ πόλεμος.

«Ἡ Μεγάλη Βρεταννία, λέγουν οἱ «Τάϊμς», εἶνε πάντοτε ἡ ἐγγυήτρια καὶ ἡ προστάτις δύναμις τοῦ ἐλευθέρου διάπλου τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἡ ὁποία ἐνέχει ζωτικὴν σημασίαν δι' ἑκάτερον τῶν ὑποθετικῶν ἐμπολέμων εἰς τὴν περίπτωσιν πολέμου. Καὶ ἡ Ἰταλία ὅμως καὶ ἡ Αἰθιοπία ὑπέγραψαν τὸ σύμφωνον Μπριὰν-Κέλλογκ. Κατὰ συνέπειαν, ἂν ἡ μία ἐκ τῶν δύο κηρύξῃ τὸν πόλεμον, κατὰ παράβασιν τοῦ συμφώνου, ἡ προστάτις Δύναμις θὰ ἠδύνατο νὰ κλείσῃ τὴν διώρυγα. Ὁ ἐπικαλούμενος τὰς συνθήκας πρέπει καὶ νὰ τὰς τηρῇ. "Αν τὸ συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. συνέλθῃ εἰς ἔκτακτον σύνοδον διὰ τὴν Ἀγγλίαν νὰ κλείσῃ τὴν διώρυγα εἰς τὰ πλοῖα τῶν ἐμπολέμων καὶ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις.

»Ἂν ἡ διατυπουμένη ἐνταῦθα ὑπόδειξις ἐγίνετο δεκτή, οἱ ἄνθρωποι ποὺ θὰ ἐφήρμοζαν τὴν ἀπόφασιν τῆς Κοινωνίας, θὰ ἐγίνοντο οἱ φρουροὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.»

Η ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΕΝ ΚΙΝΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Πεκίνου ὅτι, κατὰ πληροφορίας ἐκ Σεδῶπως δυνηθοῦν νὰ συνενωθοῦν μετὰ τῶν εἰς Σῆ—Κιάγκ εὑρισκομένων συμμάχων των.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΦΡΟΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΕΝΑΠΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΑΣ ΣΗΜΕΡΙΝΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΔΩΣΗ ΤΗΝ ΔΕΟΥΣΑΝ ΛΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΚΟΤΖΙΑ

Ὁ κ. Κοτζιᾶς τὸ ἀπόγευμα ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ οἰκίαν του καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ δίωρον. Ὁ κ. Κοτζιᾶς κατέστησε τὸν κ. Τσαλδάρην ἐνήμερον τῶν συνομιλιῶν τὰς ὁποίας ἔσχεν ἐν Λονδίνῳ μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἀνεκοίνωσε δὲ καὶ τὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἀπεκόμισεν ὁ ἴδιος ἐκ τῶν συνομιλιῶν του τούτων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνομιλίας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ κ. Κοτζιάς, ἐξ ἰδίας ὅλως πρωτοβουλίας μετέβη εἰς Λονδῖνον καὶ συνωμίλησεν ἐπανειλημμένως καὶ διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Τὰς διεξαχθείσας συνομιλίας διέκρινεν ἑκατέρωθεν ἀπόλυτος ἀντικειμενικότης. Εὐνόητον εἶνε ὅτι εἶμαι ικανοποιημένος ἀπὸ τὴν δοθεῖσαν εὐκαιρίαν νὰ λάβω γνῶσιν καὶ τῶν ἀντιλήψεων τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τοῦ ἀνακινηθέντος ζητήματος τῆς παλινορθώσεως, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀφίστανται τῶν κρατουσῶν ἐνταῦθα.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Κοτζιᾶς ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Στοιχειῶδες καθῆκον μοῦ ἐπέβαλεν ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ μου ἐκ Λονδίνου νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν ἀρχηγόν μου καὶ νὰ τὸν καταστήσω λεπτομερῶς ἐνήμερον τῶν διαμειφθέντων κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας συναντήσεις μου μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐπὶ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἔχει κεφαλαιώδη σημασίαν διὰ τὴν ὁμαλότητα καὶ τὴν γαλήνην τῆς χώρας.»

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ κ. Κοτζιᾶς θὰ ἐπικοινωνήσῃ μεθ' ὅλων ὅσων τὰς γνώμας συνεβουλεύθη ἐνταῦθα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Λονδῖνον, τοὺς ὁποίους θὰ καταστήσῃ ἐπίσης ἐνημέρους τοῦ πορίσματος τῶν συνομιλιῶν του μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἐγνώσθη ὅτι αἱ βασικαὶ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς ἀντιμετωπίζει τὸ ζήτημα τῆς παλινορθώσεως, εἶνε ὅτι αὕτη πρέπει νὰ συνδεθῇ μὲ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὴν χώραν καθεστῶτος ἀπολύτως σταθεροῦ καὶ παγίου.

Ἡ σταθερότης αὕτη, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Βασιλέως, ὀφείλει νὰ κριθῇ ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς της πλευρᾶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲ ἀπόκειται νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας καὶ νὰ δώσῃ τὴν δέουσαν κατεύθυνσιν εἰς τὴν κατάστασιν. Ἐπιφυλάσσεται ἐν τούτοις καὶ ὁ ἴδιος νὰ κρίνῃ ἐὰν αἱ συνθῆκαι τῆς τυχὸν παλινορθώσεως ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς προϋποθέσεις τῆς πολιτειακῆς σταθερότητος, ὅπως αὐτὸς τὴν ἀντιλαμβάνεται.

Κατὰ συνέπειαν ὁ Βασιλεὺς δὲν νομίζει ὅτι ἀπόκειται εἰς αὐτὸν νὰ ἐκφέρῃ γνώμην περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ ἢ ὄχι νὰ ἐνεργηθῇ δημοψήφισμα ἢ πρέπει ν' ἀναβληθῇ δι' εὐθετότερον χρόνον, καθὼς καὶ περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς διεξαγωγῆς αὐτοῦ, ἤτοι ποσοστοῦ κλπ. Ἐφ' ὅλων αὐτῶν μόνη ἁρμοδία εἶνε ν' ἀποφασίσῃ ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις.

Διηυκρινίσθη ἐπίσης κατὰ τὸν πλέον κατηγορηματικὸν τρόπον ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν εἶνε ποσῶς διατεθειμένος νὰ ἐνθαρρύνῃ ὁπωσδήποτε τυχὸν τάσεις πρὸς πραξικοπηματικὴν παλινόρθωσιν.

Η ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῆς κατευθύνσεως, τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει τοῦ πολιτειακοῦ, κατὰ πρῶτιστον λόγον θ' ἀποβλέψῃ αὕτη εἰς τὴν ἐξασφάλισιν καταστάσεως, ἀπομακρυνούσης ὁριστικῶς καὶ τὸν ἀπώτερον ἀκόμη κίνδυνον διαταράξεως τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἐνισχύεται ἀπολύτως ὅλας τὰς πελωρὰς ἡ Κυβέρνησις, ὥστε δεδομένων καὶ τῶν ἀπόψεων τοῦ Βασιλέως, ἡ οἱαδήποτε λύσις τοῦ πολιτειακοῦ νὰ μὴ ἀφίσταται τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Κατὰ πληροφορίας ἀσφαλεῖς, τὰ συμπεράσματα τῶν συνομιλιῶν τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Κοτζιᾶ ἐν Λονδίνῳ μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, δύνανται νὰ συνοψισθοῦν εἰς τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βασιλεὺς δὲν πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ καμμίαν πρωτοβουλίαν ὅσον ἀφορᾷ τὸ πολιτειακὸν ζήτημα, τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρωτοβουλίαν ἀναγνωρίζει ὅτι ἔχει ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις καὶ ὁ λαός, ὅστις εἶνε καὶ μόνος ἁρμόδιος διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ὑπὸ τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν ἐμφορούμενος ὁ Βασιλεύς, ἀποκρούει κάθε πραξικοπηματικὴν του ἐπάνοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία σῴζῃ τὴν δέουσαν κατεύθυνσιν εἰς τὴν κατάστασιν καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ πραξικοπήματος ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν ἐξεδηλοῦτο τοῦτο.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλης ἀναφερόμενος εἰς τὰ γραφέντα περὶ συγκλήσεως κοινῆς συσκέψεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Καὶ ἄλλοτε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχεν ἐκφράσει γνώμην περὶ συγκλήσεως συσκέψεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν. Θὰ ἦτο εὐχάριστον ἂν ἐπραγματοποιεῖτο αὕτη εἴτε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ζαΐμη, εἴτε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἰδίου κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς ἐπίτευξιν συνεννοήσεως μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου προκειμένου μάλιστα περὶ ζητήματος τόσον σοβαροῦ, ὅπως τὸ δημοψήφισμα».

Σχετικὸς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Παπανδρέου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐπιθυμία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς συνεννόησιν μὲ τὸν πολιτικὸν κόσμον ἀποτελεῖ εὐχάριστον οἰωνόν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἀπὸ τὴν συνεννόησιν αὐτὴν θὰ προκύψουν ἀποφάσεις ὑπηρετούσαι τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους».

Τέλος ὁ κ. Μυλωνᾶς ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ πρωτοβουλία πρὸς συνεννόησιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀνήκει, κατὰ τὴν ὀρθὴν ἔννοιαν τοῦ συντάγματος, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας εἰς γενικὰ ζητήματα καὶ ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, ὡς ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ, ὅταν μάλιστα ἔχει τεθῆ, ὡς μὴ ὤφειλεν, ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὸ ὑφιστάμενον δημοκρατικὸν καθεστὼς, τοῦ ὁποίου φρουρὸς εἶνε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οὗτος θὰ ἐνασκήσῃ τὴν πρωτοβουλίαν του ταύτην καὶ ὅτι θὰ εἶνε σύμφωνος εἰς τοῦτο καὶ ἡ ὑπεύθυνος κυβέρνησις».

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἐδήλωσε σχετικῶς μὲ τὰς πληροφορίας περὶ πιθανῆς πρωτοβουλίας τοῦ κ. Ζαΐμη πρὸς σύγκλησιν συσκέψεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων ἔχει ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα ν' ἀκούσῃ τὰς γνώμας τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς χώρας. Δὲν γνωρίζω ἐὰν πρόκειται ν' ἀναλάβῃ ὁ κ. Ζαΐμης τοιαύτην πρωτοβουλίαν. Τὴν γνώμην μου ἐπὶ τῆς τυχὸν πρωτοβουλίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, θὰ τὴν ἐκθέσω εἰς αὐτὸν ὡς ὑπεύθυνος κυβερνήτης, ὅταν ὁ ἴδιος μοῦ ὁμιλήσῃ σχετικῶς.»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Κ. ΚΟΤΖΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΕΙΝΕ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΟΥΝ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΟΙ ΑΝΕΥΘΥΝΟΙ

Μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Κεφαλληνία» ἀφίκετο χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ εἰς Λονδῖνον ταξιδίου του, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Κ. Κοτζιᾶς, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ πλήθους φίλων του.

Ὁ κ. Κοτζιᾶς, ἅμα τῇ ἀνόδῳ του εἰς Ἀθήνας, ἐδέχθη ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, πρὸς τοὺς ὁποίους προέβη εἰς τὰς ἀκολουθους ταὐτοσήμους ἀνακοινώσεις».

«Δὲν οὐναμαι νὰ φέρω εὐθύνην, οὐδὲ νὰ υἱοθετήσω πληροφορίας ἢ δῆθεν ἀνακοινώσεις μου οἱασδήποτε ἐφημερίδος, ἐφ' ὅσον δὲν προέρχονται ἀπὸ ἐμέ. Δηλῶ κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐν προκειμένῳ ἐπιφυλάξεως, ὅτι μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου οὔτε ὡμίλησα, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ὁμιλήσω περὶ ποσοστοῦ δημοψηφίσματος καὶ ἀποτελέσματος αὐτοῦ καὶ τοῦτο διότι οὔτε ἦμην ἁρμόδιος νὰ διαπραγματευθῶ τοιοῦτο ζήτημα, οὔτε ἐντολὴν εἶχον, οὔτε ἰδίαν πολιτικὴν ἀσκῶ, οὔτε διαχειρίζομαι ὑπευθύνως τὰ κοινά, πέραν τῶν δημοτικῶν πραγμάτων. Ὑπάρχει κυβέρνησις καὶ ἀρχηγοὶ κομμάτων, οἵτινες φέρουν τὰς εὐθύνας καὶ ἔχουν ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους.

»Δέον ν' ἀποσαφηνισθῇ ὅτι ἀπὸ σήμερον ἀπὸ ἀπόψεως ἀνακοινώσεων εἰς τὸν Τύπον καὶ δημοσιογραφικῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τοῦ ταξιδίου μου εἰς Λονδῖνον οὔτε ὑπάρχει ἕτερόν τι, ἀλλ' οὔτε καὶ ἂν ὑπάρχῃ θὰ ἐδίδετο.

»Ἀπὸ σήμερον εὑρίσκομαι εἰς λά κοντὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἀπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου, καθῆκον ἔχουν, εἰς τὸν κύκλον ἑκάστου τῆς ἐπιρροῆς του, νὰ συντελέσουν μὲ ὅλην των τὴν δύναμιν εἰς τὴν ἀποσόβησιν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, τὸν ὁποῖον προπαρασκευάζει ἡ συνέχισις τοῦ καθεστωτικοῦ ἀγῶνος. Καί, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα δὲν εἶνε κομματικὸν καὶ ὀφείλει νὰ μείνῃ ἔξω καὶ ὑπεράνω τῶν κομμάτων καὶ τελείως ἀσχετον πρὸς οἱασδήποτε πολιτικὰς συνεπείας, φρονῶ ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἡγεσίαν τῆς προσπαθείας αὐτῆς καλὸν εἶνε νὰ ἀναλάβουν, χωρὶς ὅμως διστασμοὺς καὶ βραδύτητας ἐπικινδύνους, αἱ παραγωγικαὶ τάξεις καὶ αἱ ὀργανώσεις των, τὰ κοινωνικὰ σωματεῖα καὶ ἐν μιᾷ λέξει αὐτὸς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὁλόκληρος, ὅστις καὶ κυρίως θὰ πληγῇ ἐκ τῆς ἐπερχομένης θυέλλης, διὰ νὰ τὴν ἀποσοβήσῃ ὁριστικῶς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ πράξῃ προθύμως καὶ ἀνιδιοτελῶς πᾶν τὸ καθ' ἑαυτὴν διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος τοῦ ἔθνους καὶ τὴν συνεννόησιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Ζαΐμης θ' ἀναμείνῃ, καθὼς μοῦ εἶπε καὶ τὴν ἀκρόασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλη καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν καὶ πολιτικῶν προσώπων διὰ νὰ λάβῃ, ἄν, τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἐνδεχομένην σχετικὴν πρωτοβουλίαν.»

Ὁ κ. Ζαΐμης ἐδέχθη χθὲς τὸν ἀντιστράτηγον κ. Ἀλ. Μαζαράκην καὶ τὸν πληρεξούσιον Ἀθηνῶν κ. Μπαμπᾶκον.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης ἀφοῦ ἤκουσε χθὲς τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Καφαντάρη ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἐπεφυλάχθη ν' ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως προκειμένου ἐν συνεννοήσει καὶ μὲ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ἀπόφασιν περὶ συγκλήσεως συσκέψεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Τοὺς ἄλλους ἀρχηγοὺς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὁ κ. Ζαΐμης θὰ δεχθῇ τὴν Τρίτην κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν: 10.45' π. μ. τὸν κ. Σοφούλην, 11.30' τὸν κ. Γ. Παπανδρέου, καὶ 12.15' τὸν κ. Μυλωνᾶν.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀφοῦ ἀκούσῃ τὰς ἀντιλήψεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ νὰ τὸν συμβουλευθῇ διὰ τὴν σύγκλησιν κοινῆς συσκέψεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὅλης ἐσωτερικῆς καταστάσεως.

Σχετικῶς ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης εἰς περίπτωσιν